A. Hundziak

ZIEWCZE i Ptak

SŁOWA MIRONA

MUZYKA

ST. MONIUSZKI.

W WARSZAWIE

Nakładem Ferdynanda Hösick

Ulica Senatorska N: 496.

Lit. J. Mękarski N: 388.

KD
9592

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Towarzystwa
Muzycznego
III-41.103
A-9592

DZIEWCZE I PTAK.

(Z PIEŚNI MIRONA).

Muzyka S. MONIUSZKI.

Allegretto.

SPIEW.

„ Za - - nuć mi pta - ku

PIANO.

p p

tę pieśń mi - ło - sną, co się tak śmie - je nu - tę ra - do - sną,

W sztycharni J. Dymalskiego Ul. Podwal 519.

F 124 H

i po-tem cho-ciaż wł'zy się roz-pły-nie nie zsę-pi jed-nak

czo-ła dziew-czy nie."

pp scherz

riten. **a tempo.** *riten.*

I on za-śpie-wał' jak to ro-zu-mie Piosnkę zaśpie-wał' mi-

a tempo.

ło-śki pta-ka; lecz o-na rze-kła: „nie! to nie

lento. **a tempo 1º**

ta-ka, wi-dać że śpie-wak ko-chać nie u-mie.

sf Ped. *p*

Ha! mo-że

p

le - piej z nu - ci tę smu - tną tę wpół' roz - pacz - - ną

i wpół' po - ku - tną co mło - de ser - ce rwie jak ga-

dzi - na lub zdra - dę u - czuć głu - - cho prze - kli - na"

riten.

un poco più lento.

I on za - nu - cił' jak to ro - zu-mie

dolente.

riten.

pieśń ni - by łza - mi krwa - we - mi cie - kła,

a tempo.

a tempo 1o

mi - - mo to pło - - cha dziew - czy - na rze -

f

lento.

a tempo 1º

kła: Nie! on cier - pieć szcze - rze nie u - mie."

Red.

p

I o-dejść

p

chciała... lecz ptak jej zdrze-wa zwol - - na o - de - - zwał'

że jej za - śpie - wa piosn - kę o skrzyd - łach i dzie-wcze

bo - se sta - nę - ło ni - - by strząść z wło - sów ro - sę

riten.

I gdy snuć po - czął' jak to ro-zu-mie

pp

riten. **a tempo.**

a tempo. tup-nę-ła nóż-ką ci-cho szepnęła: „Ko - cham i

lento.

cier - pieć jed - - nak nie u - - mie," i jak mgła srebr - na

a tempo 1º

włas het! pomknę-ła.

p *p*

Mus. III 41.103

INW.
1922

A. Kundziak

ZIEWCZE i Ptak

SŁOWA MIRONA

MUZYKA

ST. MONIUSZKI.

W WARSZAWIE

Nakładem Ferdynanda Hösick

Ulica Senatorska № 496.

Lit. J. Mekarski № 388.